

Nom: Bergamota

Nom Científic: Citrus aurantium ssp.bergamia

Família Botànica: Rutaceae

Part d'extracció: S'extreu a través de raspadores, de l'escorça del fruit del Bergamot. En l'actualitat se'n pot extreure al voltant d'un 85% de l'essència continguda dins l'espècie.

Fragància: Sutil,
Cítric, alegre.

Propietats:
Antibacterià,
antifúngic,
purificador de l'aire.
Calmant, sedant

Utilitats:
Ansietat, Estrès,
Depressió
Positivitzant
Problemes
d'insomni
(Especialment útil
amb infants).
Adient per la
purificació de l'aire
dels locals gràcies
als terpens que
conté

Recorregut en el temps de l'oli essencial de Bergamota:

La Bergamota (Citrus Bergamia), és una essència originària de la Xina, de la família dels cítrics (Llimona, Mandarina, Aranja o Taronja). Aquesta prové de la família de les rutàcies, i presenta una composició que la fa particularment adaptable a la difusió.

Tot i que es determina que els seus orígens són xinesos, també hi trobem certa abundància en diverses zones del mediterrani, fins al punt que un estudi impulsat pel SIPA (Sociedad Argentina para la Investigación de Productos Aromáticos) l'any 2019, determinava l'origen del seu conreu l'any 1750, situat al Sud d'Itàlia, a 100 km de la zona del Reggio de Calabria amb unes extensions que envoltaven les 3000 ha.

Aquesta essència s'extreu dels fruits d'un arbre força petit anomenat Bergamot, d'uns 4 metres d'alçada. Depèn d'un clima del tipus litoral, temperat i sense gaires desequilibris. No aguanta climes freds ni plujosos, tampoc grans canvis de temperatura.

L'essència de Bergamota va tenir una gran influència entre els segles XVI i XIX, pel seu caràcter relaxant i la sensació d'alegria efervescent que transmet. La utilitat d'aquesta substància en l'equilibri de l'hipotàlem genera una sensació de benestar i de satisfacció personal que va ser molt popular en la població rural de l'època, tot i que l'impacte més gran, el va tenir sobre els monestirs, en els quals s'utilitzava aquesta substància per a ambientar tant zones comunes com dependències personals, a més de ser objecte de múltiples estudis.

Aquest ús generalitzat de l'essència de Bergamota als monestirs, va impulsar a Europa i altres grans territoris com Egipte, Argentina o el Japó a importar grans quantitats de Bergamota, provinent de les terres orientals, mentre que a la regió calabresa el comerç de bergamota es va limitar intraterritorialment, per motius de protecció de l'espècie. Aquesta mesura va diluir-se amb els anys, però va ajudar a generar una estructura familiar i artesanal que va permetre convertir l'essència de Bergamota en el segell de la zona Sud d'Itàlia, fins a l'actualitat, on en aquesta zona es produeix el 95% de l'essència de bergamota consumida mundialment.